

HOMILIE CHRISTUS, KONING VAN HET HEELAL. 34^E ZONDAG C ZA 23 /ZO 24 NOV 2019

Vandaag vieren we 'Christus, Koning van het heelal'. Een soort koningsdag dus. De koningsdag kennen we als een nationale feestdag. Die dag mopperen we eens even niet op het koningshuis, maar vieren we het koningschap als een nationaal symbool van eenheid, want de koning verbindt. Op koningsdag bezoeken de koning en zijn familie een stad in het land en op de andere steden worden er activiteiten georganiseerd zoals vrijmarkten, volksspelen en openluchtconcerten.

Iets minder nationaal gevoel, maar toch, hebben we op 'prinsjesdag', als de koning de troonrede uitspreekt.

In de rest van het jaar volgen we het koningshuis wat kritischer en vinden we, zuinig als we zijn, dat koningshuis toch wel erg duur.

Eigenlijk is het koningschap altijd een aangevochten instituut geweest. Israel had aanvankelijk geen koning. Maar in de drang om mee te tellen en indruk te maken op de omliggende volkeren, blijft Israel om een koning zeuren. Maar de profeten waarschuwen hen: "Weet wat je in huis haalt." **Want die koning zal jullie zonen opeisen om soldaat te zijn. Uw dochters zal hij opeisen om hem te dienen, te koken en te bakken. Je beste akkers, wijngaarden en olijftuinen zal hij van je afnemen en ze aan zijn dienaren geven. [16] Uw slaven en slavinnen, uw sterkste jongemannen en uw ezels zal hij van jullie afpakken.** Weet waar je aan begint.

En toch blijven mensen altijd weer naar een koning verlangen, terwijl die koningen niet bepaald voorbeeldig waren. Ook in de tijd van Jezus zelf hoopt men op de door god beloofde koning. Daarom is er in het evangelie geregeld sprake van het feit dat men in Jezus die beloofde Koning ziet. Na de broodvermenigvuldiging wil de menigte Hem tot koning wil uitroepen, maar Jezus trekt zich terug alleen op een berg om te bidden. Ze hopen bovendien, dat Jezus als hun koning hen bovendien zal bevrijden van de Romeinen, die gehate bezetter. En wanneer Hij op een ezelsveulen op palmzondag Jeruzalem binnenrijdt, verwelkomen velen Hem met de woorden: 'Gezegend Hij die komt als koning, in naam van de Heer.' Maar die koning van palmzondag rijdt op een ezel. Jezus lijkt een koning om niet serieus te nemen, omdat zijn koninkrijk niet van deze wereld is, zoals Jezus zelf het voor Pilatus verwoordde. Jezus heeft van het begin af aan nooit geambieerd om koning te zijn.

Toen bij het begin van Zijn openbaar leven door Jezus de vraag had gesteld, wie Hij volgens de mensen zou zijn, had Petrus hoopvol geantwoord: Gij zijt de Messias, de Christus, de koning. Maar Jezus had erop geantwoord, dat zijn antwoord weliswaar juist was, maar dat Hij als koning zal worden terechtgesteld; dat Hij in de ogen van de mensen een mislukte koning zal zijn. En vandaag wordt ons daarom verteld van Zijn kruisiging. Mogen wij dan wel zeggen: "Christus Koning?"

Zeker wel. Want het koningschap is toch heel zeker met Hem verbonden. Als de engel Gabriël aan Maria de boodschap brengt, meldt hij, dat haar Zoon 'tot in eeuwigheid koning zal zijn over het volk van Jacob, en dat aan zijn koningschap geen einde zal komen.' Na de geboorte vragen de wijzen uit het Oosten in Jeruzalem waar ze 'de pasgeboren koning van de Joden' kunnen vinden? Maar hen wordt niet de weg naar een paleis gewezen, maar naar een armoedige stal zonder enig aanzien. Jezus' koningschap is van een andere orde. Geen koning die heerst, maar een koning die dient en die zijn leven geeft. Dat is wat Jezus tot koning maakt. Tot een gekruisigde koning, die wij vandaag als de Koning vieren: als Christus Koning. Want deze gekruisigde koning illustreert voor ons de macht van de liefde. Het is een liefde die zich opoffert en wegcijfert.

Liefde lijkt in mensenogen dan wel een macht die geen macht is, omdat ze gekruisigd kan worden. Maar toch: de enige macht die deze wereld echt kan veranderen is deze machteloos lijkende liefde. God heeft in deze wereld niet voor de macht gekozen. God hij heeft steeds de uiterlijke macht afgewezen, want God kiest niet voor de macht, die zich met geweld en onderdrukking oplegt. De macht van God is de macht van de kwetsbare, gekruisigde liefde. De innerlijke vrijheid van de liefde is zo groot, dat zij niet vastzit aan eigen belangen, zelfs niet aan eigen leven. Maar deze kwetsbare macht is de enige macht die deze wereld van binnenuit kan veranderen tot Gods Koninkrijk van vrede en vreugde, waar mensen blij zijn om Gods genade, waar mensen goed zijn voor elkaar, waar mensen bidden, danken en zingen, waar mensen luisteren naar Gods woord'.

Laten we aan ons leven een koninklijke gestalte geven door mee te werken aan zijn Koninkrijk dat de wereld maakt tot het heerlijk paradijs van Christus, Koning van het heelal. Amen.